

Sygn. akt III Ca 1998/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa D. D.

przeciwko E. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 3 października 2014 r., sygn. akt II C 3521/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 782,61 (siedemset osiemdziesiąt dwa 61/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 listopada 2012 roku,**

b) **oddala powództwo w pozostałej części,**

c) **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 47 (czterdzieści siedem) złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu,**

2. oddala apelację w pozostałej części;

3. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 31 (trzydzieści jeden) złotych z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Tomasz Tatarczyk

Sygn. akt III Ca 1998/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 3 października 2014 roku Sąd Rejonowy oddalił powództwo, którym powód dochodził zapłaty przez pozwaną kwoty 1360 zł z tytułu wynagrodzenia za czynności kuriera - kierowcy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 września 2011 roku i zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 197 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W apelacji powód zarzucił naruszenie prawa materialnego - art. 6 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że powód nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku wykazania wysokości dochodzonego roszczenia, podczas gdy uczynił on zadość temu obowiązkowi stosowną inicjatywą dowodową wykazując swoje roszczenie, art. 5 k.c. przez jego niezastosowanie, pomimo że zebrany w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż udzielenie

ochrony stronie pozwanej jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, podczas gdy to powód winien otrzymać ochronę przed stroną silniejszą ekonomicznie i doświadczoną w świadczeniu usług kurierskich, jaką jest pozwana, co stanowi naruszenie zasad uczciwości obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych, w tym zasady lojalności wobec zleceniobiorcy, w sytuacji gdy zasady te są powszechnie akceptowane i godne ochrony, naruszenie prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c. przez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i wysnucie błędnych wniosków z zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz dokonanie zupełnie dowolnej oceny przeprowadzonych dowodów i stanu faktycznego sprawy, przeciwstawienie jasnych, konsekwentnych i spójnych zeznań powoda potwierdzonych dowodem z zeznań świadka, dowodem z dokumentu w postaci rozliczenia finansowego za pobrane paczki z dnia 5 września 2011 roku oraz dowodem z zapisu danych na płycie CD niespójnym i nie znajdującym potwierdzenia w zebranym w sprawie materiale dowodowym a także sprzecznym z zasadami logiki i współzycia społecznego zeznaniom pozwanej, podczas gdy sąd na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego winien był odmówić zeznaniom złożonym przez pozwaną waloru wiarygodności, art. 322 k.p.c. przez jego niezastosowanie w stanie faktycznym sprawy i uznanie, że powód nie wykazał wysokości dochodzonego roszczenia, podczas gdy ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione a sąd w oparciu o przedstawione przez powoda dowody mógł skorzystać z uprawnienia przewidzianego przez ten przepis, gdyż niniejsza sprawa jest sprawą o dochody. W oparciu o te zarzuty skarżący domagał się zmiany wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości, zasądzenia od pozwanej zwrotu kosztów postępowania w obu instancjach, ewentualnie uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Strony, jak prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy, związane były umową o świadczenie usług, do której odpowiednie zastosowanie, w myśl art. 750 k.c., znajdowały przepisy o zleceniu.

Wbrew natomiast stanowisku tego Sądu, zebrane w sprawie dowody uzasadniały przyjęcie, że strony uzgodniły wysokość wynagrodzenia należnego powodowi za świadczone usługi na kwotę 1500 zł miesięcznie netto. Wprost wskazał na ten fakt powód podczas przesłuchania, pośrednio wynika ten fakt z zeznań pozwanej, która przyznała, że rozmawiała z powodem o stawkach wynagrodzenia, jakie płaciła kurierowi świadcząc usługi na rzecz (...), minimalnie wynagrodzenie to wynosiło 1500 zł.

Wypowiedzenia umowy dokonał powód, jednakże jak wyjaśnił - z przyczyn leżących po stronie pozwanej, mianowicie z uwagi na niesporządzenie umowy na piśmie. Przepis art. 746 § 2 k.c. nie reguluje zagadnienia wzajemnych rozliczeń stron w razie wypowiedzenia umowy przez przyjmującego zlecenie. Przepis ten, w odróżnieniu od § 1 art. 746 k.c., nie przewiduje w razie zlecenia odpłatnego obowiązku zapłaty części wynagrodzenia odpowiadającej dotychczasowym czynnościom przyjmującego zlecenie oraz zwrotu wydatków. Opowiedzieć się jednak należało za przyznaniem powodowi, jako przyjmującemu zlecenie świadczenia usług, uprawnienia do odpowiedniej części wynagrodzenia adekwatnej do jego dotychczasowych czynności.

Rozstrzygając spór co do czasokresu świadczenia przez powoda usług na zlecenie pozwanej stwierdzić należało, że niewątpliwie usługi kuriera świadczył powód do dnia 5 września 2011 roku. Z tej daty pochodzi udokumentowane rozliczenie pobranych przesyłek. Z zeznań pozwanej wynika, że powód był jedynym kurierem świadczącym na jej zlecenie usługi na rzecz firmy kurierskiej O., a nowych kurierów zatrudniła dopiero w połowie września 2011 roku. Przedstawiony zapis na płycie CD pozwala na ustalenie, w jakich dniach w miesiącach sierpniu i wrześniu 2011 roku świadczone były przez pozwaną usługi na rzecz O.. Skoro w okresie związania stron umową powód był jedynym kurierem zatrudnionym przez pozwaną, w oparciu o dane z tego zapisu ustalić należało dni, w których zlecenie wykonywał powód. Są to 22, 23, 24, 25, 26, 29, 30 i 31 sierpnia 2011 roku oraz cztery dni września tego roku. Początkowa data świadczenia przez powoda odpłatnie usług na zlecenie pozwanej – 22 sierpnia 2011 roku jest zbieżna ze wskazaną przez pozwaną datą związania jej umową z przedsiębiorstwem (...).

Jak zeznał powód będąc przesłuchany w charakterze strony, umówił się z pozwaną, że usługi kuriera świadczyć będzie poza zwykłymi dniami roboczymi w jedną sobotę miesiąca. Uwzględniając tę okoliczność określić należało liczbę dni roboczych w sierpniu 2011 roku na 23 i we wrześniu 2011 roku na 23. Przy stawce wynagrodzenia 1500 zł netto miesięcznie i dwudziestu trzech dniach roboczych, wynagrodzenie należne powodowi za świadczenie usług wynosiło za jeden dzień w sierpniu i we wrześniu 2011 roku 65,22 zł. Należna powodowi część wynagrodzenia za usługi świadczone na zlecenie pozwanej w sierpniu 2011 roku wynosi zatem 521,74 zł (65,22 zł x 8 dni), a we wrześniu 2011 roku 260,87 zł (65,22 zł x 4 dni).

W oparciu o postanowienia wiążącej strony umowy o świadczenie usług powództwo podlegało zatem uwzględnieniu do wysokości 782,61 zł. O odsetkach orzec należało na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. stwierdzając, że pozwana pozostaje w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia począwszy od dnia doręczenia jej odpisu pozwu, w którym powód sprecyzował żądanie po wypowiedzeniu umowy.

Nie zachodziły przesłanki uznania, że pozwana zgłosiła skutecznie zarzut potrącenia. Powołując w odpowiedzi na pozew fakt zapłaty kary umownej (...) spółce z o.o. nie sformułowała pozwana zarzutu potrącenia z oznaczeniem sumy potrącenia.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 386 § 1 i 385 k.p.c., o kosztach postępowania w obu instancjach – po myśli art. 100 k.p.c., z uwagi na częściowe uwzględnienie żądań, przez ich stosunkowe rozdzielenie; koszty procesu w drugiej instancji wyniosły 210 zł, złożyły się na nie opłata od apelacji i wynagrodzenia za zastępstwo prawne stron, powód wygrał sprawę w 57,5 %, więc w takim stosunku koszty powinna ponieść pozwana, czyli w kwocie 121 zł, a poniosła koszty w kwocie 90 zł, różnicę wynoszącą 31 zł powinna zwrócić powodowi.